

Bilag 4**Århus Kommunes talepapir brugt under foretræde den 19. maj 1999***Indledning*

Tak fordi I vil høre på os. Jeg vil gerne først præsentere os. Jeg tror, meget kunne have været undgået, hvis vi havde haft en tættere dialog og været lidt mere åben – og det er alle parter.

Det har i processen været – lad mig bruge udtrykket – stærkt antydet, at flere har forsøgt at snyde eller omgå reglerne. Der er ikke noget, der ligger os mere fjernt. Faktisk støder det os ganske meget. For at forstå vores synspunkt kan det være hensigtsmæssigt med lidt historie.

Det vil jeg om ganske kort tid gennemgå, ligesom jeg vil påpege tre faktuelle fejl i de svar, som er fremsendt på vores akterskrivelse, og Frede Markussen vil redegøre for nogle af de mere juridiske problemstillinger, herunder spørgsmålet om tilbagevirkende kraft, og endelig vil jeg selv afrunde.

Forhistorie

Med henblik på at reducere forbruget af kul i forbindelse med varmeproduktionen blev der i Århus i årene 1980-85 investeret i transmissionsledning og produktionsudstyr, således at den overskudsvarme, der fremkommer i forbindelse med ren elproduktion, kan anvendes til at forsyne Århus m.fl. med fjernvarme.

Samproduktion betyder, at varmen som følge af brændselsbesparelsen kan produceres ca. 80 mio. kr. billigere, end hvis den skulle være produceret på et rent varmeproducerende anlæg. Med henblik på at kunne finansiere de store investeringer blev det aftalt, at omkostningsbesparelsen frem til 1. januar 1997 fuldt ud tilfaldt varmesiden.

For så vidt angår afgiftsproblematikken, så er elproduktionen afgiftsfri, idet afgiften opkræves af elforbruget ved stikkontakten. Derfor betales der alene afgift af det mer-brændselsforbrug, der medgår til produktionen af den nødvendige fjernvarmeproduktion.

Brændselsafgifterne er siden leveringsaftalens indgåelse afregnet på basis heraf, og Told og Skat er frem til 1. januar 1997 enige i disse afgiftsberegninger.

Afregningen mellem Midtkraft og Århus Kommunale Værker blev principielt fastlagt i et aftalegrundlag fra 1984, hvor det blev aftalt, at elsiden fra og med 1. januar 1997 skal have en ekstra ydelse fra varmesiden. Ændringen skyldes ikke et ændret forbrug af brændsel eller en ændret fordeling heraf, men alene en på forhånd aftalt prisstigning på varmeleverancen. Derfor blev der heller ikke foretaget ændringer i afgiftsberigtigelsen.

Cirkulære af 20. august

Den 20. august 1998 udsendte Told- og Skattestyrelsen et cirkulære om centrale kraftværkers opgørelse og fordeling af brændselsforbrug, der indebærer, at den aftalte prisstigning på køb af varme på 40 mio. kr. indebærer en afgiftsstigning til staten på ca. 220 mio. kr. om året. Argumentet for denne voldsomme afgiftsændring er alene, at prisstigningen i den gamle aftale blev knyttet op på følgende formulering: »Der tilkommer elsiden en ydelse fra varmesiden svarende til halvdelen af den sparede brændselsomkostning«. Denne fortolkning er indklaget for Landsskatteretten, der endnu ikke har behandlet sagen.

Ny aftale

Med virkning fra 1. januar 1999 er der på kommercielle vilkår indgået en ny leveringsaftale mellem Midtkraft A/S og Århus Kommunale Værker. Denne aftale knytter ikke fastlæggelsen af varmeprisen op på den omtalte formulering, og aftalen er herved ikke omfattet af cirkulæret af 20. august 1998.

Aftalen er på sædvanlig vis anmeldt til Elprisudvalget, som har bekræftet modtagelsen.

Det bemærkes i denne sammenhæng, at aftaler ikke fremsendes til Elprisudvalget til godkendelse, som det tilsyneladende forudsættes i lovforslaget, men netop anmeldes. Aftalerne kan herefter anvendes som grundlag, medmindre udvalget forkaster aftalen.

I svarskrivelsen fra skatteministeren står der på første side: »Med hensyn til »objektivisering